

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-2006/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Nelli Stipaničev, u pravnoj stvari tužitelja JOLLY AUTO LINE d.o.o. sa sjedištem u Šibeniku, Ante Šupuka 10, OIB: 17898328148, zastupano po članu uprave Josipu Veštiću iz Splita, Račkoga 10, OIB: 39435665046, koje zastupa odvjetnik Ivan Župan, odvjetnica Melita Babić i odvjetnik Luka Antunović iz Odvjetničkog društva Župan, Babić & Antunović d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Horvatova ulica 80A, protiv tuženika ADRIATIC OSIGURANJE d.d. sa sjedištem u Zagrebu, Listopadska ulica 2, OIB: 94472454976, koje zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog ureda Grgić i partneri iz Zagreba, radi isplate u iznosu od 183,00 EUR, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 11. svibnja 2026., u prisutnosti z. punomoćnika tužitelja Marko Radić, odvjetnički vježbenik i punomoćnika tuženika Ivana Glavaša, s danom objave 15. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

- I. Nalaže se tuženiku ADRIATIC OSIGURANJE d.d. sa sjedištem u Zagrebu, Listopadska ulica 2, OIB: 94472454976, isplatiti tužitelju JOLLY AUTO LINE d.o.o. sa sjedištem u Šibeniku, Ante Šupuka 10, OIB: 17898328148, zastupano po članu uprave Josipu Veštiću iz Splita, Račkoga 10, OIB: 39435665046, ukupan iznos od 183,00 EUR (slovima: sto osamdeset tri eura) zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za osam postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, tekućom od dana 27. ožujka 2025. godine pa do isplate, u roku od 15 dana.
- II. Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 207,40 eura, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 15. lipnja 2026. do isplate, po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope

proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za osam postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja 2024. godine, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja 2024. godine, u roku od 15 dana.

- III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 31,25 EUR, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi u bitnome da prometnoj nezgodi koja se dogodila dana dana 23. prosinca 2024. godine nastala je šteta na vozilu, marke i tipa MERCEDES-BENZ KLASA GLC, 220D 4MATIC, reg. oznake ZD 587 ND, u vlasništvu oštećenika UNICREDIT LEASING CROATIA d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Samoborska cesta 145. Predmetnu štetu tuženik je obvezan nadoknaditi sukladno polici kasko osiguranja oštećenika koju isti ima ugovorenu kod tuženika, prema odredbama Zakona o osiguranju (NN 30/15., 112/18., 63/20., 133/20., 151/22.) te Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22.). Oštećenik je štetni događaj prijavio tuženiku te su djelatnici tuženika procijenili štetu i napravili dana 2. siječnja 2024. godine zapisnik o izvidu štete, referentni broj: 258110510003. Visina štete sukladno izvidu šteta tuženika ne obvezuje niti osiguranje niti oštećenika (niti servis koji vrši popravak), što i sam tuženik navodi na svom izvidu štete, a isto nije sukladno niti pozitivnim propisima RH. Tuženik je utvrdio da je šteta pravno osnovana te je isplatio dio štete i poslao obavijest o izvršenoj uplati, međutim tuženik je samo djelomično podmirio iznos predmetne štete. Dakle, nakon štetnog događaja oštećenik je svoje vozilo odlučio popraviti kod tužitelja čija je primarna djelatnost popravak vozila (limarija i lakiranje). Tužitelj je predmetno vozilo sukladno zahtjevu vlasnika popravio, odnosno vratio u stanje kakvo je bilo prije nastanka štetnog događaja, a sve sukladno pravilima struke. Oštećenik kao potrošač ima pravo svojom slobodnom voljom odabrati gdje će svoje vozilo popraviti i ne treba odabrati za popravak vozila onaj servis koji je ugovorni partner tuženika. O svemu su jasno i decidirano svoja stajališta iznijeli i Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja kao i Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga. Oštećenik je za svoj popravak odabrao tužitelja, koji ima službenu cijenu sata rada po kojoj radi. Uvjetima police obveznog/kasko osiguranja nije (niti ne smije biti) određeno po kojoj cijeni će drugi poslovni subjekt izvršavati svoj rad niti ne smije biti određeno gdje će se popravljati vozilo. Tužitelj je vozilo preuzeo i izvršio popravak prema pravilima struke te je za svoju uslugu ispostavio račun, br. 1090/Z1/1, a koji račun u ukupnom iznosu od 5.460,64 EURA je dužan podmiriti tuženik kako bi nadoknadio štetu oštećeniku. Tužitelj je račun popravka poslao na ovjeru i znanje tuženiku putem e-maila te je tuženik odgovorio i ovjerio odnosno likvidirao račun, ali samo na iznos od 4.125,50 EUR. Razliku od 183,00 EUR po računu koji tuženik nije platio, isti opravdava da je to cijena rada limara i lakirera koji oni priznaju. Upravo ta razlika o cijeni rada je predmet ovoga spora koji je dužan podmiriti tuženik. Dakle, tuženik sasvim neosnovano sebi uzima pravo da određuje cijenu

sata rada/usluge drugog gospodarskog subjekta. Dakle, tuženik je platio iznos od 4.125,50 EUR po računu, međutim nije platio iznos od 183,00 EUR te po tome nije u potpunosti nadoknadio štetu. Samim plaćanjem dijela predmetnog potraživanja tuženik je priznao pravnu osnovu štete. Osiguravajuća društva imaju informacije o „prosječnim” cijenama popravka vozila drugih gospodarskih subjekata što je suprotno Zakonu o zaštiti tržišnog natjecanja. Naime, svaki gospodarski subjekt radi i ima pravo raditi prema cijenama izvršenim u svojim službenim prostorijama koje su odredili u skladu sa zakonom. Posebno je indikativno što na izvidu štete (na koji se sam poziva tuženik) nije napisana cijena sata rada koju tuženik priznaje, dok je tužitelj likvidirao njegov rad na 60,00 EUR / sat plus PDV u ovoj šteti, time da je službena cijena radnog sata tužitelja i veća od navedene, ovisno o vrsti vozila. Naime, navedeno dokazuje kako tuženik priznaje cijene proizvoljno. Prema načelima tržišnog natjecanja svaki poslovni subjekt ima pravo raditi po satnicama koje sam odredi u zakonski određenom poslovnom prostoru. Naknada štete vezana za police obveznog ili kasko osiguranja sastoji se u tome da je temeljna dužnost štetnika (a time i odgovornog osiguratelja) da uspostavi prijašnje stanje koje je postojalo prije nego što je šteta nastala (čl. 1085. st. 1. ZOO-a). To znači plaćanje stvarnih troškova popravka vozila, time da stvaran trošak popravka vozila predstavlja račun popravka vozila koji je tužitelj u ovom slučaju uručio tuženiku. Obzirom na prethodno navedeno ustupitelj / oštećenik kao vlasnik popravljenog vozila te ovlaštena osoba tužitelja sklopili su dan 26. ožujka 2025. godine ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja kojim je ustupitelj prenio potraživanje u iznosu od 183,00 EUR na primatelja tj. tužitelja, o čemu je obavješten ovdje tuženik. Stoga predlaže usvojiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

2. U odgovoru na tužbu tuženik osporava se tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, osporava se aktivna i pasivna legitimacija. Tužitelj u tužbi potpuno promašeno navodi kako tuženik kao osiguravajuće društvo nameće, ograničava, određuje i slično cijenu sata rada tužitelja i sličnih pružatelja usluga popravka vozila. Ovakav navod je životni i pravni nonsens jer tuženik kao osiguravajuće društvo se time ne bavi niti se smije baviti. Cijenu sata rada određuje pružatelj usluge ali to ne znači da je tuženik kao osiguravajuće društvo u obvezi isto podmiriti. Tuženik kao osiguravajuće društvo može odrediti mjesto popravka vozila jer je obveza tuženika vratiti vozilo u prvobitno stanje, što je u interesu oštećenika. Radi se o ugovornom odnosu u kojemu stranke reguliraju prava i obveze iz istoga, sve sukladno odredbama članka 10. stavak 1. i 3. te članka 1085. i 1092. ZOO-a. Međutim, to ne znači da oštećenik mora postupiti po uputi tuženika. Dužnost vlasnika vozila da obavi popravak za manji iznos, što je bilo moguće u radionicama/servisima u koje ga je uputio tuženi, otpada jedino u slučaju postojanja opravdanog razloga, a to je primjerice da te radionice/servisi ne zadovoljavaju kriterij kvalitete popravka, ili bi popravak u tim radionicama/servisima bio skopčan s nekim drugim otegotnim okolnostima za vlasnika vozila, kao npr. duže čekanje na popravak ili neprimjerena dužina popravka vozila, a s tim u vezi i mogućnost nastanka nekih drugih troškova za vlasnika, poput troška najma drugog vozila i sl. Ne bi trebalo biti sporno da je tuženik vlasniku vozila na ime naknade štete za popravak vozila podmirio

novčani iznos 4.185 EUR (i) koliko bi i iznosio popravak vozila u radionicama po preporuci tuženika. Pored svega navedenog, tuženik osporava navode tužbe o službenoj cijeni sata rada u radionici tužitelja. Predlaže se odbiti tužitelja s tužbenim zahtjevom u cijelosti, te ga obvezati da tuženiku naknadi troškove postupka.

3. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u sadržaj isprava koje prileže spisu i to: račun 1090/Z1/1 (list 9-11 spisa), izvid štete (list 12 spisa), ponuda (list 14 spisa), izvansudska nagodba (list 16-17 spisa), narudžba popravka (list 18 spisa), potvrda uplate (list 19 spisa), cjenik usluga (list 20-21 spisa), Ugovor o ustupu potraživanja (cesiji) (list 22-24 spisa), dopis (list 25 spisa), izvid štete (list 79 spisa), sudska praksa u spisu.
4. Tužitelj je predložio provođenje prometnog vještačenja na okolnost visine cijene sata rada sukladno smjernicama AZTN-a i HANFA-e. Navedeni dokazni prijedlog, kao i predložena saslušanja ovaj sud ocijenio je protivnim načelu ekonomičnosti i svrsishodnosti postupka sadržanom u odredbi čl. 10. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 96/08 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08 – ispr., 57/11, 148/11 – proč. tekst, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje u tekstu: ZPP) s obzirom da bi izvođenje tih dokaza prouzročilo troškove koji bi premašili vrijednost ovog spora te bi doprinijeli duljini trajanja istog, pa je sud primjenom odredbe čl. 464.a ZPP-a po slobodnoj ocjeni dokaza te uzimajući u obzir isprave koje prileže spisu, odlučio da neće provesti navedene dokazne prijedloge.
5. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovu ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a tužbeni zahtjev utvrđen je osnovanim u cijelosti.
6. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 183,00 eura koji predstavlja naknadu štete koju tužitelj potražuje po računu broj 1090/Z1/1.
7. Između stranaka nije sporan nastanak štetnog događaja kao i odgovornost osiguranika.
8. Među strankama sporna je osnova i visina tužbenog zahtjeva, aktivna pasivna i legitimacija koji tužitelj temelji na Ugovoru o ustupu tražbine.
9. Prvotno valja naglasiti, da aktivna legitimacija tužitelja proizlazi iz Ugovora o ustupu potraživanja (cesiji) od 26.03.2025 (list 22-24 spisa) iz kojeg je razvidno, između ostaloga, da je UNICREDIT LEASING CROATIA d.o.o. kao ustupitelj, ovdje tužitelju kao primatelju ustupio svoju tražbinu prema ovdje tuženiku kao dužniku, i to na temelju računa broj 1090/Z1/1 prema izvidu štete broj 258110510003 što je sukladno odredbi čl. 80. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23, dalje: ZOO) pa stoga tužitelj kao primatelj ima

prema dužniku odnosno tuženika ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja (čl. 84. st. 1. ZOO-a).

10. Nadalje, iz tuženikovog izvida štete broj 258110510003 (list 12. spisa) utvrđeno je da se isti odnosi upravo na predmetni štetni događaj, a što je razvidno i iz tužiteljevog računa broj 1090/Z1/1 (list 9-11. spisa) odnosno razvidno je da se taj račun odnosi na izvršene radove po izvidu štete tuženika broj 258110510003.
11. Nadalje, tuženikov prigovor kako tužitelj nema pravo na naknadu štete po cijeni radnog sata navedenog u računu tužitelja, odnosno da je vozilo mogao popraviti po cijeni nižoj od navedene u računu tužitelja ovaj sud također je ocijenio neosnovanim.
12. Iz utuženog računa broj 1090/Z1/1 (list 9-11. spisa) sud je utvrdio da je tužitelj izvršio popravak predmetnog vozila za cijenu od 4.368,52 eura, u koji iznos je uračunat iznos i potrošnog materijala limara i rad autolimara, što uvećano za PDV iznosi 1.090,13 eura, da se odnosi na popravak oštećenja po tuženikovom izvidu štete broj 258110510003, te da je naznačeno da je za rad na vozilu utrošeno limar 7,90 sata, lakirer 4,80 sata, dok je u tuženikom izvidu štete broj 2410392814 (list 12. spisa) navedeno da je za limarske radove potreban potrošni materijal u iznosu od 21,33 EUR i vrijeme od 7,90 sati, te za lakirera vrijeme od 4,80 sata i potrošni materijal u iznosu od 229,22 eura. Iz cjenika tužitelja (list 20-21 spisa) razvidno je da je tužitelj u svom poslovanju naplaćivao radni sat po cijeni od 60 EUR uvećano za 25% PDV-a, time da je službena cijena radnog sata tužitelja i veća od navedene cijene ovisno o vrsti vozila.
13. Prema ocjeni ovog suda, oštećenik je mogao slobodno izabrati servis u kojem će popraviti svoje vozilo te ga nije bio dužan popraviti u nekom drugom servisu.
14. Okolnost da bi u drugim servisima odnosno radionicama cijena radnog sata bila jeftinija ne predstavlja doprinos oštećenika šteti u smislu odredbe čl. 1092. ZOO-a. Tim više što je tužitelj obračunao onu cijenu koju redovito naplaćuje na tržištu u skladu sa svojim cjenikom koji se jednako primjenjuje na sve njegove klijente te je oštećenik ovlašten popraviti vozilo u bilo kojem servisu koji sudjeluje na tržištu u mjestu boravišta oštećenika (tako i Visoki trgovački sud u presudi PŽ-3526/2023).
15. Stoga je tuženik, kao osiguratelj osobe odgovorne za štetu, u skladu s odredbom čl. 1085. st. 1. i 4. ZOO-a, tužitelju dužan naknaditi štetu u iznosu od 183,00 EUR, te je odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.
16. Zaključno, u smislu odredbe čl. 81. st. 1. ZOO-a, na tužitelja je prešlo i oštećenikovo pravo na zahtijevanje zakonskih zateznih kamata.
17. Uzimajući u obzir naprijed navedeno sud je stoga tužitelju dosudio zatezne kamate od dana 27. ožujka 2025, odnosno ugovor o ustupu tražbine

datira id 26. ožujka 2025. stoga tužitelju pripadaju kamate od idućeg dana pa do isplate, sve sukladno odredbi čl. 29. st. 1. ZOO-a, prema kojoj dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice, i zatezne kamate i to po stopi određenoj čl. 29. st. 2. ZOO-a, za ostale odnose s obzirom da je predmet ovog spora izvanugovorna odgovornost za naknadu štete.

18. Kako je tužitelj u cijelosti uspio u sporu, to mu temeljem čl. 154. st. 1. ZPP-a pripada pravo na naknadu troškova ovog postupka u cijelosti. Odluka o trošku se temelji na čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a te na odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23, dalje: OT), a ovaj trošak se prije svega odnosi na trošak zastupanja tužitelja po punomoćniku, prema vrijednosti predmeta spora, i to sukladno čl. 164. st. 1., 2. i 3. ZPP-a, a koji trošak se odnosi na trošak za sastav tužbe u iznosu od 50,00 eura, obrazloženi podnesak od 27.03.2026. u iznosu od 50,00 eura, pristup ročištu dana 6.05.2025. u iznosu od 50,00 eura, uvećano za iznos PDV-a 43,75 eura, kao i sukladno odredbama Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj: 118/18 i 51/23) za trošak sudske pristojbe na tužbu i presudu u zatraženom iznosu od 19,91 EUR, pa je tužitelju stoga dosuđena naknada troškova parničnog postupka u ukupnom iznosu od 207,40 EUR sa zakonskim zateznim kamata sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a počevši od presuđenja do isplate i odlučeno je kao u točki II. izreke ove presude.
19. Tužitelju nije dosuđen trošak u iznosu od 31,25 eura a koji trošak se odnosi na ročište za objavu presude u iznosu od 25,00 eura uvećano za iznos PDV-a obzirom da na isti nije pristupio i i odlučeno je kao u točki II. izreke ove presude.

U Zagrebu, 15. lipnja 2026.

SUDAC :
Nelli Stipaničev

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog otpravka presude, odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu, i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske. U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka. U sporu male vrijednosti (do 6.636,14 EUR) presuda se ne može pobijati žalbom zbog nepotpuno ili pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Odluka se može pobijati samo zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točka 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. Zakona o parničnom postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

DNA:

1. JOLLY AUTO LINE d.o.o. sa sjedištem u Šibeniku, Ante Šupuka 10, OIB: 17898328148, zastupano po članu uprave Josipu Veštiću iz Splita, Račkoga 10, OIB: 39435665046, koje zastupa odvjetnik Ivan Župan, odvjetnica Melita Babić i odvjetnik Luka Antunović iz Odvjetničkog društva Župan, Babić & Antunović d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Horvatova ulica 80A,
2. ADRIATIC OSIGURANJE d.d. sa sjedištem u Zagrebu, Listopadska ulica 2, OIB: 94472454976, koje zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog ureda Grgić i partneri iz Zagreba

Broj zapisa: **9-30889-63bc1**

Kontrolni broj: **07703-fc316-af022**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=NELLI STIPANIČEV, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.